

АНГЕЛИКА.

Не, тате, немога вече да търпа единъ такъв мъжъ: търпиѣнието ми достигна до крайностъ, да ма псува почти всѣкога.

Г-нъ Сотенвилъ, (на Г. Дандена.)

Боже мой! ти си билъ единъ безчестенъ човѣкъ, единъ мъзникъ.

КЛОДИНА.

Е жално нѣщо, да гледашъ една бѣдна и млада женица презряна.

Г. ДАНДЕНЪ.

Возможно ли е това? . . .

Г-нъ Сотенвилъ.

Хайде, върви, би трѣбвало да умрешъ отъ срамъ.

Г. ДАНДЕНЪ.

Дозволими, само една дума да ти кажа.

АНГЕЛИКА.

Нема освѣнъ да го послушате, и ще чете много хубави басни.

Г. ДАНДЕНЪ. (на страна)

Отчайвамъ са.

КЛОДИНА.

До толкова е шлъ, щото върви; и меризмъта на виното е достигнала чакъ до насъ.